

STRATEGICKÝ DOKUMENT ŠKOLY

„SMYSLUPLNÁ ŠKOLA“

**smysluplná
škola**

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

Demokratická kultura jako základní vize školy

1. Charakteristika školy:

V příjemné pracovní a tvořivé atmosféře moderními metodami smysluplně vzdělávat, rozvíjet osobnost a schopnosti všech žáků a žákyň na jejich maximálně možnou úroveň.

Smysluplné vzdělávání a rozvíjení osobnosti všech žáků a žákyň je založeno na:

- a) **Smysluplném obsahu vzdělávání a rozvoji osobnosti.**
- b) **Smysluplných činnostech v době vyučování i ve volném čase.**
- c) **Smysluplných vztazích.**

a) Smysluplném obsahu vzdělávání a rozvoji osobnosti.

Při hledání obsahu vzdělávání se řídíme kritériem využitelnosti v reálném životě. Naše škola poskytuje všeobecné vzdělání ve všech oblastech, ale více času při výuce je věnováno tématům, u nichž je větší pravděpodobnost, že je žáci a žákyně v reálném životě využijí (např. v zeměpisu se zaměřujeme více na ČR a Evropu než na ostatní oblasti). Obsah vzdělávání považujeme za prostředek k získání dovedností, které umožní absolvojcím dobře obstát při studiu na vyšších stupních škol i v životě, tj. aby uměli vyhledávat informace, řešit problémy, dávat poznatky do souvislostí, získané vědomosti využít v praxi. Obsahem vzdělávání rozumíme nejen racionální poznatky, ale i citové prožitky a seznamování se s etickými, estetickými a kulturními hodnotami. Nedílnou součástí vzdělávání je vytvoření prostředí, které je založeno na principech demokratické kultury, a tyto jsou součástí dostupného maximálně možného rozvoje každého jedince.

b) Smysluplných činnostech v době vyučování i ve volném čase.

Za smysluplnou činnost ve škole považujeme takovou činnost, při které se žáci a žákyně aktivně zapojují a rozvíjí se, tj. přemýšlí, tvoří, řeší problémy, diskutují, aplikují, prezentují získané vědomosti atd. Vyučování neprobíhá jen ve škole, ale i na exkurzích, výletech, kulturních akcích, školách v přírodě se smysluplnou náplní. Ve vyučování jsou nastolovány takové vzdělávací situace, které žáky a žákyně motivují k sebevzdělávání, vedou je ke spoluúčasti na definování vlastních dosažitelných cílů a stanovování kritérií při jejich hodnocení. Neomezujeme se pouze na dobu vyučování, nabízíme dětem smysluplné činnosti i v jejich volném čase formou odpoledních kroužků, školního klubu, družiny, využívání odborných učeben školy (učebny VT, knihovny, studovny, hudební zkušebny). K osobnostnímu rozvoji vedou činnosti zaměřené zvláště na rozlišování dobrého a zlého, rozvíjení smyslu pro odpovědnost, schopnosti překonávat překážky, rozvoji tvořivého myšlení a k sebepoznání, k otevřené komunikaci.

c) Smysluplných vztazích.

Smysluplné vztahy jsou založeny na vzájemné úctě a důvěře všech, kteří se podílejí na výchovně vzdělávacím procesu, tedy pracovníků školy, žáků a žákyň, rodičů a veřejnosti. Vzájemná důvěra a úcta vede k efektivní práci, etickému jednání a k pozitivnímu rozvoji

osobnosti. Smysluplné vztahy vytváříme společnou tvorbou a uznáváním pravidel, spolurozhodováním, otevřeností, komunikací, tedy na demokratických principech.

2. Výchovné a vzdělávací strategie

Výchovné a vzdělávací strategie jsou stanoveny u jednotlivých předmětů. Páteří našeho školního vzdělávacího programu jsou tzv. spirály = oborové dovednosti, které:

- Propojují klíčové kompetence se vzdělávacím obsahem (zabezpečují naplňování výchovné a vzdělávací složky);
- Zabezpečují vzdělávání v souvislostech;
- Třídí podstatné od nepodstatného;
- Nacházejí styčné body mezi předměty, mezipředmětové vazby, průřezová témata;
- Zabezpečují **rozvíjení klíčových kompetencí**
- Vnášejí **systém do vzdělávání**;
- Umožňují **individualizaci ve vzdělávání**.

Spirála stanovuje v jednotlivém předmětu (oblasti) hlavní linie, ve kterých se žáci a žákyně postupně (spirálovitě, tj. v časové návaznosti od nižších ročníků po vyšší) rozvíjí (např. v předmětu český jazyk spirála práce s informacemi, hodnocení literárního díla apod.). Rozvíjení osobnosti žáků a žákyň v dané spirále nekončí devátým ročníkem, ale pokračuje vzděláváním na dalším stupni.

Žáci a žákyně rozvíjí své oborové dovednosti prostřednictvím spirál probíráním jednotlivých učebních témat a dosahování vzdělávacích cílů. Oborové dovednosti – spirály jsou, s využitím demokratických principů, charakterizovány šablonou mapy učebního pokroku (MUP), které srozumitelně (jak pro vyučující, tak i pro zákonné zástupce a žáky a žákyně) definují jednotlivé kompetence, kterých by mělo být v příslušném období dosaženo. MUPy jsou formulovány činnostně na základě Bloomovy taxonomie cílů, čímž je zajištěna pro žáka vývojově příznivá edukace po spirále, která umožňuje stanovovat **škálu různě náročných cílů** (očekávaných výstupů) u učebních témat. Škála cílů je nastavena dle Bloomovy taxonomie, neb prioritním cílem vzdělávání na škole je **rozvoj myšlení**. Škála očekávaných výstupů umožňuje individualizovat a nastavuje reálné dosažitelné vzdělávací cíle všem žákům ve škole. Jednotlivé výstupy na škále jsou ověřitelné, mají činnostní povahu a jsou využitelné v běžném praktickém životě. Na definování a popisu MUPů se podílí vyučující, konkrétně potom tento proces zahrnuje:

- Využití Bloomovy taxonomie k analýze učebnic;
- Stanovení a definování měřitelného cíle;
- Formulace cíle, která je pochopitelná pro žáky i rodiče;
- Vznik „šablony“ MUP, její začlenění do portfolia žáka

K naplňování výstupů volí učitelé efektivní metody, přičemž upřednostňujeme **činnostní učení**. Nezaměřujeme se na jeden způsob vyučování, ale volíme smysluplné způsoby z různých vyučovacích metod (jako je projektové vyučování, problémové vyučování,

konstruktivistické metody, prvky Kritického myšlení, Začít spolu, Tvořivé vyučování, dramatické výchovy atd.).

Kromě oborových spirál jsme vytvořili i úroňové spirály k rozvíjení klíčové kompetence k učení. Závěrečným projektem k ověření dosažení klíčových kompetencí je učení žáků 9. tříd v nižších ročnících.

3. Zaměření školy

Škola realizuje inkluzivní program, který poskytuje všeobecné vzdělání bez výrazného zaměření a preferování nějaké vzdělávací oblasti všem dětem. Hlavním cílem vzdělávání je naučit žáky a žákyně přemýšlet a učit se učit, v bezpečném a demokraticky vedeném prostředí. Posilujeme ty vzdělávací předměty, které jsou potřebné pro život v moderní společnosti. Důraz klademe na rozvoj osobnosti prostřednictvím výchovných předmětů (osobnostní, hudební, výtvarná, dramatická výchova, FIE) a kladením důrazu na příslušná témata v některých předmětech (např. literatura apod.). Realizaci inkluzivní programu školy popisuje Inkluzivní plán školy, který je aktualizován na každý školní rok.

Principy, na kterých stavíme:

Metody a organizační formy výuky

a) Vývojové hledisko výchovných a vzdělávacích strategií – Trojročí

- Jedná se o vývojové schéma z pohledu ontogenetické psychologie pro žáky a žákyně více respektující, jedná se o osobnostně a sociálně blízké věkové skupiny: 1. – 3. třída, 4. – 6. třída, 7. – 9. třída
- Trojročí v naší škole nejsou stejně pojatá jako v pedagogice Montessori, žáci a žákyně z jednotlivých trojročí se nevyučují společně (není to možné, protože jsme velká škola), ale z principu trojročí některé prvky využíváme a jednotlivá věková období jsou vnímána jako uzavřené celky
- **1. - 3. ročník – Trivium** - v prvním trojročí je cílem naučit se číst, psát a počítat. Díky tomu je v 1. trojročí čas na aktivity, které utváří kolektiv třídy na osobnostní výchovu a komunikaci v praxi. V **projektech**, které jsou 2x za rok 3 dny (podzim a jaro) se děti v 1. - 3. ročnících **promíchají** – tedy se dostanou do podoby trojročí Montessori pedagogiky pedagogiky. První trojročí je zakončeno **slavnostmi trivia**.
- **4. - 6. ročník – Učit se učit** – Proces změny ve věkové skupině 4. – 6. třída, která je z pohledu didakticko-metodického nejvíce otevřená na přijetí změny, současně je již osobnostně dostatečně zralá na sebeedukaci, sebereflexi a seberozvoj a také již prošla adaptačním procesem na školní docházku; inovace bude zaměřena zejména na práci s **portfoliem** a **práci s talentem**; posléze budou změny implementovány na další věkové skupiny. Druhé trojročí je zakončeno **prezentacemi portfolia a výzvami**.

- **7. - 9. ročník – Diferenciace, zodpovědnost** - Cílíme na organizační formy a metody vzdělávání, které podporují vnitřní motivaci žáků a žákyň. Cílem posledního trojročí je, aby děti dokázaly využít a rozšiřovat nejen své vědomosti, ale i povědomí o sobě samém. A to především v 9. ročníku, kdy si děti volí svou další vzdělávací dráhu. V posledním trojročí probíhají podzimní a jarní projekty, kdy je žactvo promícháno v ročníku a zpracovává jedno téma ze dvou různých úhlů pohledu - přírodních věd a společenských věd. V každém ročníku je jiné téma. Výstupy projektu jsou v různých formách zakončených prezentací. Tyto projektové týdny jsou doplněny volitelnými předměty. Na konci 8. ročníku si volí téma ročníkové práce, kterou konzultují s konzultanty. Ročníkovou práci píší a obhajují ústně - v této práci je zahrnuto několik výstupních klíčových kompetencí. Dalším závěrečným projektem je učení spolužáků na 1. stupni. Devátáci učí dohodnuté téma s třídním učitelem. **Třetí trojročí je zakončeno ročníkovou prací, její obhajobou a výukou látky na 1. stupni.**

b) Kombinace všech forem výuky

- frontální, skupinová, individuální, týmová, kooperativní
- frontální výuka je nutnou součástí výuky, protože při výkladu je nutné pracovat s celým kolektivem, je nezastupitelnou formou, nevylučuje se s individuálním přístupem ke každému
- volíme vždy takové metody, aby byly efektivní, přičemž upřednostňujeme **činnostní učení**. Nezaměřujeme se na jeden způsob vyučování, ale volíme smysluplné způsoby z různých vyučovacích metod (jako je projektové vyučování, problémové vyučování, konstruktivistické metody, prvky Kritického myšlení, Začít spolu, Tvořivé vyučování, dramatické výchovy atd.).

c) Aktivním osvojování kompetencí, které budou využitelné v reálném životě, propojení znalostí a vědomostí s dovednostmi

- Důležitým principem je také aplikace znalostí a vědomostí v reálném životě. Princip učí žáky a žákyň samostatně přemýšlet a myslet, vede je tak k větší samostatnosti, autonomii a zodpovědnosti. Aby bylo samostatné myšlení aplikovatelné v praxi, je třeba jej doplnit měkkými dovednostmi – například efektivní komunikací, pojmenováním vlastních potřeb, vyjádřením toho, co chci, plánováním (time management), vyhraněním kompetencí a v neposlední řadě také připomenutím práv a povinností a pojetím demokracie.

- d) Každý žák či žákyně je schopen/schopna zhodnotit svou aktuální úroveň dosažených kompetencí, kvalifikovaně nastítnit a definovat cíle, kterých chce dosáhnout, dokáže určit cesty, kterými cíle dosáhne a posléze dokáže přiměřeně objektivně zhodnotit míru dosažení cíle**

e) Škola vytváří podmínky pro maximální osobnostní rozvoj žáků a žákyň a využívá cílené intervence vyučujících, které žákovi či žákyňi usnadní naplnění stanoveného cíle.

- Důraz je kladen na vlastní aktivitu žáků a žákyň, rozvoj schopnosti sebereflexe a sebehodnocení, na podporu jeho kompetencí ve stanovování edukačních, ale i osobnostně sociálních cílů a podporu intersociální komunikace, a cílem je vědomá individualizace žáků a žákyň. Na základě svých vnitřních potřeb si volí své cesty objevování a vytvářejí si zkušenosti potřebné pro život.

f) Role učitelů a učitelek

- roli učitelů a učitelek ve vzdělávacím procesu chápeme jako průvodce/kyně a spolutvůrce/kyně, kteří nejen vedou žáky a žákyň, ale současně rozvíjí a učí sami sebe.
- Snažíme se dětem nepřekážet a být tu pro ně vždy, když nás potřebují. Podporujeme učení hrou, dětskou zvědavost a intuici. Učíme v souvislostech.

g) Hodnocení žáků a žákyň

Hodnocení žáků

Chceme, aby naše hodnocení splňovalo tato kritéria:

- a) Aby sloužilo jako důležitá zpětná vazba pro vyučující, rodiče i žáky a žákyň (bylo přiměřeně časté, vedlo k efektivní práci)
- b) Aby motivovalo k další práci (žáci a žákyň mají šanci opravit svůj výkon při naplňování očekávaných výstupů)
- c) Ve škole se používá kombinace číselného hodnocení – klasifikace a číselného hodnocení se širší číselnou škálou (body, procenta), doplněné případným krátkým slovním hodnocením (aby bylo přihlíželo k individualitě žáků a žákyň, aby hodnocení bylo co nejpřesnější. Tento způsob hodnocení jsme schopni převést na klasifikaci. Na 1. stupni v budově Pernerova se od 1. do 3. ročníku hodnotí pomocí sebehodnocení, formativního hodnocení a škálováním dovedností - pomocí políček, která jsou zabarvena podle úrovně dosažené dovednosti. Ve 4. a 5. ročníku jsou žáci a žákyň hodnoceni v procentech, ta se dají převést na úroveň známky v případě, že to vyžadují rodiče (např. kvůli přijímacímu řízení na gymnázium). Na vysvědčení jsou hodnoceni škálováním dosažené dovednosti, slovním hodnocením a sebehodnocením.

- d) Aby bylo spravedlivé (jsou daná jednoznačná kritéria, která stanovuje vyučující a která jsou zřejmá pro děti i rodiče)
- e) Aby odpovídalo školnímu vzdělávacímu programu
- f) Žáci a žákyně jsou hodnoceni za zvládnutí výstupů školního vzdělávacího programu.
- g) Děti jsou vedeny k sebehodnocení; v jednotlivých předmětech jsou žáci vedeni k sebehodnocení průběžně, při pravidelných konzultačních schůzkách dítě – rodič – učitel je jejich sebehodnocení probíráno, ze setkání se učiní závěr – stanovuje se cíl pro další období. Učitelé využívají k hodnocení a sebehodnocení žáků i jejich postupně budovaná **žakovská portfolia**.
- h) Aktuální formy hodnocení jsou ve školním řádu.

K naplnění principů využíváme tyto nástroje:

a) Formativní hodnocení

Důležitým aspektem formativního hodnocení je především reflexe a sebereflexe žáků a žákyň, ale i vyučujících. Formativní hodnocení probíhá zároveň s učením, přináší žákům a žákyním zpětnou vazbu, a to za jejich aktivní účasti. Pomocí formativního hodnocení mohou vyučující sledovat pokroky žáků a žákyň, a následně pak rozhodnout o dalším postupu. Efektivním způsobem **formativního hodnocení** umožňující sledovat individuální pokrok žáků a žákyň jsou MUP, které naše škola využívá.

b) Žakovská portfolia

- Žakovské portfolio je uspořádaný soubor vybraných materiálů, vznikajících během učení žáků a žákyň. Není cílem učení, ale prostředkem k němu. Důležité jsou proto činnosti, kterým se žáci a žákyně v průběhu práce s portfoliem věnují, tj. především sbírání, třídění, průběžné reflektování a sebehodnocení, sdílení, prezentování a obhajování.
- Žakovským portfoliem navazují na systematickou práci s talentem každého jedince tak, aby byl zajištěn jeho maximálně možný rozvoj a dále i systém vrstevnického sdílení a také jako inovativní způsob předávání informací mezi vyučujícími o dosažených kompetencích žáků a žákyň při přechodu mezi I. a II. stupněm ZŠ

c) Mapy učebního pokroku

Tvorba map učebního pokroku je jedna z forem individualizace ve Smysluplné škole. **Za mapu učebního pokroku považujeme škálu různě náročných vzdělávacích cílů v jednom učebním tématu.** Na „škálování“ využíváme

Bloomovu taxonomii. Základním cílem ve výuce je pro nás dle této taxonomie znalost, porozumění a aplikace pojmů, dat a faktů ze vzdělávacího tématu (1–3. úroveň MUP). Vyšší stupně taxonomie analýza, vyhodnocení a tvořivost jsou vodítkem pro tvorbu cílů umožňující rozvoj i nadaným žákům a žákyním. Na nastavenou škálu cílů (MUP) tvoří učitelé aktivity a úkoly naplňující cíle.

Stěžejním metodicko didaktickým podkladem (inovativní pojetí učební dokumentace, s využitím demokratických principů) mapy učebního pokroku (dále MUP), které srozumitelně (jak pro vyučující, tak i pro zákonné zástupce a žactvo) definují jednotlivé kompetence, kterých by měli žáci a žákyně v příslušném období dosáhnout; MUPy jsou formulovány činnostně na základě Bloomovy taxonomie cílů, čímž je zajištěna vývojově příznivá edukace po spirále; na formulování MUPů se podílí spolu s managementem školy i vyučující

Mapy učebního pokroku jsou využívány jako plány výuky **pro učitele a učitelky**. Od 4. ročníku jsou MUP plány výuky **pro žáky a žákyně**. MUP umožňuje ve výuce svobodu ve vzdělávání. Žáci a žákyně si mohou sami z výběru cílů a aktivit vybírat cíle a aktivity, které odpovídají jejich možnostem i jejich přístupu. MUP převádí zodpovědnost za vzdělávání od učitelů a učitelek na děti. Vyučující se mění na průvodce. Nediktují, co mají a musí umět. Hlavním jejich cílem je stanovit vzdělávací cíle a vytvořit aktivity rozvíjející stanovené cíle. Při vzdělávání jsou vedle dětí, pomáhají, motivují a ověřují dosaženou úroveň vzdělání dětí.

Mapy učebního pokroku jsou zároveň efektivním způsobem **formativního hodnocení** umožňující sledovat individuální pokrok dítěte. Hodnotit podle MUP mohou vyučující, ale hlavně žáci a žákyně formou sebehodnocení, které považujeme za nejsmysluplnější způsob hodnocení.

Individualizace ve vzdělávání je cesta k dosažení vyšší kvality ve vzdělávání. Musí být ale realizovatelná pro vyučující. V současném školství, kdy ve třídách je 20–30 dětí není možné, aby se každé dítě učilo zcela něco jiného. Kromě vzdělávacích cílů má škola i sociální cíle, které přispívají k atmosféře ve škole následně ve společnosti. Spolupráci a komunikaci bez společných zážitků při vzdělávání nenaučíme. Náš způsob individualizace formou map učebního pokroku toto splňuje. V každém předmětu realizujeme jedno učební téma a v něm se žáci a žákyně rozvíjí pomocí MUP dle svých možností. Učitelům a učitelkám tak stačí jedna MUP pro všechny děti.

d) **Triády - tripartity - konzultace**

Triády neboli tripartity jsou obdobou třídních schůzek, v rámci, kterých se setkává průvodce (vyučující), rodič a žák či žákyně. Dochází k pravidelnému hodnocení individuálního posunu dítěte. Sebehodnocení žáků a žákyň je součástí jednotlivých předmětů. Na těchto pravidelných konzultačních

schůzkách je jejich sebehodnocení probíráno a ze setkání se učiní závěr – co je třeba udělat v dalším období.

e) **Žákovský parlament**

Žákovský parlament je důležitým a funkčním nástrojem, který pomáhá žákům a žákyním v přípravě na občanský a demokratický způsob života. Umožňuje aktivní zapojení žáků a žákyň, přinášejících podněty z jednotlivých tříd na zasedání žákovského parlamentu, na kterých podněty diskutují a řeší společně s ostatními zástupci a zástupkyněmi.

Na škole je stanoven pevný termín setkávání žákovského parlamentu a jeho vliv je posílen díky zavedení pravidelných třídnických hodin, na kterých dostávají žáci a žákyně prostor pro své potřeby, požadavky.

f) **Systematická práce s talentem dítěte**

Škola se věnuje osobnostní složce dítěte. V 1. trojročí se děti učí sebezpoznávat, sebehodnotit a reflektovat v kontextu talentu a silných stránek - povedlo se mi, nepovedlo se mi a proč. Učí se pracovat s portfoliem, vybírat do něj práce a pracovní listy týkající se sebehodnocení. Ve druhém trojročí je ve 4. a 5. ročníku podzimní projekt Moje silné stránky. Projekt se zaměřuje na rozvoj osobnostní složky dítěte, cílí na silné stránky a jejich poznání. Děti si vybírají aktivitu, která by je mohla zaujmout a odůvodňují si proč. Jarní projekt je zaměřen na téma Moje učení se. Jedná se o projekt, kde děti zjišťují jakým způsobem se jim dobře učí. Jaké využívají učební styly a strategie učení. Toto odhalení jim může pomoci k efektivnímu vzdělávání a učení se. V 6. ročníku mají děti projekt Moje učení se na podzim i na jaře. Zkouší si ho na anglických nepravidelných slovesech. Ukončení trojročí je výzva. V ní je opět prostor pro uvědomění si svých silných stránek, talentů a v nich se více rozvinout.

4. **Kritéria kvality pedagogického pracovníka školy – plán osobního rozvoje**

a) **Oblast – vzdělávací proces**

Plánování – rozvoj myšlení učitele	
Výstupy ŠVP	Plánuji činnosti ve vyučování dle výstupů ŠVP .
Cíl hodiny	Pojmenuji cíl hodin vycházející z výstupů ŠVP a určím si aktivity (úkoly), které vedou k naplnění cíle.
Dílčí cíl hodiny	Rozdělují cíl hodiny na menší celky (KRITÉRIA), která mi umožní tvořit a přesně zadávat různě náročné aktivity (úlohy).

Cíl dle náročnosti myšlení, schopností, dovedností	Stanovuji si cíle dle Bloomovy taxonomie. Rozdělují cíl hodiny na menší celky dle náročnosti myšlení , která mi umožní tvořit a přesně zadávat aktivity (úlohy) na různě náročné myšlení.
Realizace (rozvoj myšlení dětí)	
Aktivizační metody	Při vyučování dělají hlavně děti.
Vyzývací metody	Při vyučování dělají děti aktivity (úlohy), které jsou pro ně výzvou a nepodceňují jejich možnosti! Všechny dělají stejné aktivity.
Individualizace dle náročnosti úloh	Skupiny či jednotlivé děti řeší různé aktivity (úlohy) dle svého výběru či dle zadání učitele.
Individualizace dle náročnosti myšlení	Skupiny či jednotlivé děti řeší cíleně různé aktivity (úlohy) dle svých možností. Žáci a žákyně řeší úlohy sestavné dle Bloomovy taxonomie
Reflexe	
Hodnocení výstupů	Hodnotím stanovené výstupy ŠVP.
Hodnocení cíle hodiny	Hodnotím stanovené výstupy ŠVP kritériálním hodnocením. Reflektuji stanovené dílčí cíle a naplnění stanoveného cíle hodiny.
Průběžné monitorování dílčích cílů	Monitoruji u jednotlivých dětí průběžně stanovené dílčí cíle. Mapuji individuální pokrok dítěte.
Mapy učebního pokroku	Monitoruji u jednotlivých dětí průběžně stanovené dílčí cíle. Mapuji individuální pokrok dítěte dle Bloomovy taxonomie. Hodnotím dle stanovené mapy učebního pokroku.

b) Oblast – klima

Podmínky	
Pravidla	Mám nastaveny funkční pravidla ve třídě (zásady vzájemného chování mezi lidmi)
Bezpečné prostředí	Atmosféra ve třídě, komunikace mezi dětmi a učiteli umožňuje se vzdělávat bez strachu a obav
Individuální potřeby	Vidím individuum žáka a žákyně – jeho potřeby, hranice, možnosti, strop.
Kompetence	
Důslednost	Trvám a vyžaduji „PRO VŠECHNY STEJNĚ“! Důsledně hlídám nastavená pravidla ve třídě.
Otevřenost – vstřícná komunikace	Hledám způsoby, jak pomoci, nehledám důvody, proč to nejde.
Respekt	Respektuji individuum žáka a žákyně.

Interakce	
Vyhodnocení chování	Hodnotím spravedlivě dodržování dohodnutých pravidel. Pochválím.
Spolupráce	Podporuji spolupráci mezi dětmi. Nabízím pomoc.
Naslouchání	Jsem empatický k jednotlivým potřebám žáků a žákyň.

c) Oblast – seberozvoj

Sebevzdělávání	
Přijímá nové	Vzdělávám se.
Aplikuje nové	Věci nové zařazuji smysluplně do své práce.
Analyzuje nové	Vhodně aplikuji a propojuji staré a nové. Hledám ideální formy.
Kolegialita	
Sdílí nové	Sdílím své zkušenosti a nápady s kolegy a kolegyněmi. Poradím, sdílím materiály.
Zve do hodin	Sdílím své zkušenosti a nápady s kolegy a kolegyněmi ve svých hodinách.
Společná reflexe	Navštěvuji hodiny kolegů a kolegyň, vzájemně analyzujeme hodinu a hledáme návrh případných změn ve vzdělávacím procesu.
Angažovanost	
Plní zadané úkoly	Svědomitě plním delegované úkoly.
Aktivně vyhledává úkoly	Přicházím s vlastními nápady, řešeními, zkouším je v praxi.
Zodpovídá za určitou oblast	Vedu určitou oblast, projekt, skupinu jiných lidí.

5. Autoevaluační kritéria školy:

Smysluplné vzdělávání a rozvoj osobnosti ve škole

1) Smysluplný obsah vzdělávání a rozvoje osobnosti:

- **Indikátor 1.1.:** Počet projektů nebo aktivit, které propojují obsah vzdělávání s rozvojem osobnosti žáků a žákyň.
- **Indikátor 1.2:** Pravidelné hodnocení obsahu vzdělávání a jeho relevanci ve vztahu k potřebám žáků.

2) Smysluplné činnosti v době vyučování i ve volném čase:

- **Indikátor 2.1.:** Procento žáků a žákyň účastnících se mimoškolních aktivit (kroužky, školní kluby, sportovní akce) a jejich spokojenost s nabízenými činnostmi.
- **Indikátor 2.2.:** Počet projektů nebo akcí pořádaných ve volném čase, které podporují rozvoj dovedností a osobnosti žactva.
- **Indikátor 2.3.:** Četnost využívání školních zařízení a prostor ve volném čase žactva (knihovny, učebny, hřiště, zahrada).

3) Smysluplné vztahy:

- **Indikátor 3.1:** Průměrné hodnocení vzájemných vztahů zaměstnanými školy, žáky a žákyněmi, rodiči a veřejností prostřednictvím anonymních dotazníků na škále 1-10.
- **Indikátor 3.2:** Počet událostí zaměřených na budování komunity, jako jsou třídní akce, školní akce a dobrovolnické projekty.
- **Indikátor 3.3:** Četnost konzultací a setkávání mezi vyučujícími, žactvem a rodiči s cílem podporovat otevřenou komunikaci a smysluplné vztahy.